

IGAÜKS ON MISJONÄR

TED N. C. WILSON

Suur misjonikäsk on Piibli üks tuntumaid lõike: „Ja Jeesus astus nende juurde ja kõneles neile: „Minule on antud kõik meelevald taevas ja maa peal. Minge siis, tehke jüngeriteks kõik rahvad, ristides neid Isa ja Poja ja Püha Vaimu nimesse ja õpetades neid pidama kõike, mida mina olen teil

käskinud! Ja vaata, mina olen iga päev teie juures ajastu lõpuni.““
(Matteuse 28:18–20)

Selle käsuga innustab Kristus oma jüngreid olema misjonärid ja minema Tema nimel kogu maailma. Aga see käsk anti 2000 aastat tagasi – on see oluline ka meile, ka täna? Mis on meie ülesanne ja kas see tähendab, et me peame olema misjonärid tänases kultuuriruumis?

Selle palvenädala jooksul keskendume missioonile. Iga päeva tekst avab uue aspekti selles olulises küsimuses: mis on Jumala misjonitöö? Kas igaüks saab olla misjonär? Me uurime, kui oluline on kohtumine Jeesusega ja Temaga misjonitöös koos edasi minemine.

Misjonitöö aluseks on armastus – armastus Jumala ja inimeste vastu. Veendumus selles, mida me usume, ja uute usklike vastuvõtmine koguduse kogukonda on olulised teemad, millele keskendume. Lõpuks vaatame sellesse aega, mil misjonitöö on lõpetatud! Sa soovid kindlasti osa saada iga päeva inspireerivatest, meeliülendavatest ja piiblipõhistest loengutest.

Kutsun sind endaga kaasa palvemeelselt neid olulisi teemasid uurima ja pole oluline – kes sa oled, kus elad või mida teed – pühenduma tööle Tema misjonärina. Önnistagu Issand meid, kui tuleme üleilmse koguduseperena sel erilisel palvenädalal kokku uurima ja palvetama. ☺

Ted N. C. Wilson

Seitsmenda Päeva Adventistide Koguduse Peakonverentsi president

Misjonitöös on oluline

- 1 armastada Jumalat ja kaasinimesi,
- 2 veendumus selles, mida sa usud,
- 3 kaasusklike vastuvõtmine koguduseperre,
- 4 igavese kodu ootamine.

Meie Aeg tänab kõiki teid, kes leidsite aega ja tahtmist tõlkida tänavused palvenädalaloengud eesti keelde! Aitäh!

Täiskasvanute loenguid tõlkisid Liina Kõrgend, Ly Kaasik, Mervi Kalmus, Jana Rosin, Pille-Riin Kaaver, Pille Voogla ja Eha Lobjakas.

Lasteloenguid tõlkisid Kristiina Toome, Mall Kalmann, Liina Lukk, Liisi Rohtsalu, Madli Vahtramäe, Birgit Maasing, Anna-Maria Toome ja Annely Kaasik.

Sinu vanusel, sool või rahvusel ei ole tähtsust – Jumal kutsub sind osalema Tema missioonil.

TED N. C. WILSON

JUMALA MISSIOON

Misjonäriks olemise mõte sai alguse taevast. Juba enne patu tulemist maailma kavasdas kolmainus plaani inimkonna päästmiseks juhul, kui Saatan osutub inimeste langemise põhjustamises edukas. Jumal Isa oli valmis saatma oma Poja missioonile, päästmaks kadunud hingi.

See oleks kulukas ülesanne. Immaanuel – Jumal meiega. „Ainult Kristus võis kanda inimese eest patu süüd ja häbi — pattu, mis oli pühale Jumalale nii vastumeelne, et see lahutas Isa Pojast. Kristus oli valmis laskuma kurjuse kuristikku, et päästa kadunud inimkond.“¹

Kristus, keda taevas jumaldati, jättis maha paradiisis puhtuse, rahu ja rõõmu, et minna pimedasse, pattu täis maailma täitma Jumala poolt antud ülesannet. Tema missioon oli selge: otsida ja päästa kadunut.

Jumala missioon on jäänud samaks ja sajandite jooksul on Ta saatnud misjonäre oma eesmäärke teostama.

Jumala missiooniga edasiminekuks

Noa anus enneveeuputuseaegset rahvast 120 aastat valmistuma lähenevaks üleujutuseks (1Ms 6:3; 1Pt 3:20; 2Pt 2:5). 120 aastat pidi Noa visalt klammerduma Jumala töotuste külge, taludes nende inimeste mõnitamist ja naeruvääristamist, keda ta püüdis päästa. Jumal saatis Aabrahami missioonile: minna Jumala poolt näidatud maale ja avaldada kaananlastele jumalikku mõju, nii et nad võiksid oma patte kahetseda enne, kui on liiga hilja. Jumal andis neile katseaja (1Ms 12:1–3; 15:15,16).

Teismelisena leidis Joosep end tahtevastastel võõrast riigist. Sellest hoolimata otsustas ta olla Jumala saadik, tuues selgust ja ausameelsust paganlikku majapidamisse. Isegi kiuslikele asjaoludele vaatamata lasi ta oma valgusel paista läbi Egiptuse vanglamüüride. Hiljem otsustas Jumal kasutada seda ustavat misionäri, et päästa laastavate näljaastate ajal terve Egiptus ja

kaugemadki maad (1Ms 37:25–28; 39:8, 9, 21–23; 41:37–41).

Laiahaardeline „misjonärikoolitus“

Mooses läbis põhjaliku „misjonärikoolituse“ – esmalt oma ema jalges, kes „püüdis istutada poisisse jumalakartust ning näidata, milline õnn on armastada tõe ja õiglust. Ema palvetas tõsiselt, et laps saaks hoitud kõigi hävitavate mõjude eest. Ta mõtestas poisile lahti ebajumala-teenistuse meeletust ja patust ning õpetas teda väikesest peale teenima ja paluma elavat Jumalat, kes üksi võis palveid kuulda ja hädas aidata.“²

Vaarao õukonnas sai Mooses kõrgeima tsiviil- ja sõjaväelise koolituse, pakutud logistiline väljaõpe osutus vajalikuks, et juhtida tohutut rahvahulka Egiptusest välja ja läbi kõrbe (Ap 7:22). Enne kui ta oli selleks tööks täielikult valmis, vajas Mooses kolmandat osa misjonärikoolitusest – seda, mida Jumal pakkus kõrbes.

Ellen White kirjutab: „Tal tuli õppida sama õppetundi, mida Jumal oli õpetanud Aabrahamile ja Jaakobile – kui kõne all on Jumala töotuste täitumine, ei tule toetuda inimlikule võimsusele või tarkusele, vaid Jumala väele. Enesesalgamise ja karmi elu koolis tuli tal õppida kannatlikkust ja kirglike tunnete talitsemist. Ta pidi harjuma olema kuuletuja enne, kui ta võis rahvast targalt juhtida.“³ Alles nüüd oli Mooses valmis teenima Jumala suurepäraseimale misjonärile kohaselt.

Otsida ja päästa

Jeeriko naine Raahab aitas pääseda tervel oma perekonnal, kui ta oli kõnelnud neile oma kohtumisest iisraellastest salakuulajatega ja oma usust nende Jumalasse (Jo 2:12–14; 6:17).

Taaniel ja tema kolm sõpra saadeti misjonäridena võimsasse Paabeli kuningriiki. Aastate möödudes elasid nad kuninga õukonnas Jumala kutsumuse kohaselt. Tänu nende tunnistusele alandas Nebukadnetsar viimaks oma südame ainsale tõelisele Jumalale. Kuninga tunnistust saab lugeda Taanieli 4:31–34.

Noor iisraeli tütarlaps teenis nii võrd ustava Jumala misjonärina Naamani, oma süürlasest väepealiku majapidamises, et see kuninga sõjaväe komandör oli valmis veendunult kuulutama: „Vaata, nüüd ma tean, et kogu maailmas ei ole Jumalat mujal kui ainult Iisraelis.“ (2Kn 5:15)

Isegi Joona, tõrges misjonär, aitas oma vaenlastel niiniveelastel pääseda, kuulutades neile Jumala Sõna (Jn 3:4–10).

Jumala missioon Uues Testamendis

Jumala missioon Uues Testamendis on sama nagu Vanaski: otsida ja päästa kadunut. Mõistagi oli Jeesus ülim misjonär. Tema, kes „oli Sõna ja Sõna oli Jumala juures ja Sõna oli Jumal. Ja sõna sai lihaks ja elas meie keskel ja me nägime tema kirkust

nagu Isast Ainusündinu kirkust, täis armu ja tõtt“ (Jh 1:1,14). Tema oli see, kes avalikustas Jumala armastuse ja halastuse missiooni selle täiuses.

Maa peal olles võimaldas Jeesus apostlitele praktilist misjonärikoolitust. Ellen White on täheldanud: „Kui Jeesus teenis Tema juurde kogunenud suuri rahvahulki, olid jüngrid agaralt valmis täitma Tema korraldusi ja aitama Teda. Nad aitasid rahvast organiseerida, töid haigeid Kristuse juurde ja panid tähele vajadusi. Nad otsisid huvitatud kuulajaid, selgitasid neile Pühakirja ning tegutsesid mitmeti, et õhutada nende vaimulikku kasvu. Nad õpetasid seda, mida olid õppinud Jeesuselt ja omandasid iga päev rikkalikke kogemusi.“⁴

Saates apostleid kahekaupa välja (hiljem seitsekümmend [vaata Luuka 10]), juhendas Jeesus neid teostama Jumala missiooni jutlustamise kaudu, öeldes: „Taevariik on lähedal.“ (Mt 10:7) Lisaks pidid apostlid järgima Tema korraldust: „Tehke terveks haigeid, äratage üles surnuid, tehke puhtaks pidalitõbiseid, ajage välja kurje vaime! Muidu olete saanud, muidu andke!“ (salm 8), seejuures tuletas Ta oma jüngritele meelde, et vägi nende tegude sooritamiseks tuleb ülevalt, mitte neist enestest.

Pärast ülestõusmist

Veidi aega pärast Kristuse ülestõusmist anti naistele haua juures väga eriline ülesanne: „Kuid minge ütelge tema jüngritele ja Peetrusele: Ta [Jeesus] läheb teie eele Galileasse. Seal te saate teda näha, nõnda nagu ta teile ütles.“ (Mk 16:7)

Samal päeval said ka kaks teist Jeesuse järgijat – Kleopas ja tema sõber – misjonärideks pärast seda, kui Jeesus oli Emmause teel neile Pühakirja selgitanud ja nende süda kuuldust põles. Suutmata seda rõõmu endasse mahutada, ruttasid nad Jumalalt antud

ülesandega jüngritele kuulutama, et Kristus on üles tõusnud (vt Lk 24:13–35).

Vahetult enne taevasseminekut andis Kristus taas oma jüngritele korralduse: „Minge kõike maailma, kuulutage evangeeliumi kogu loodule. ... Aga jüngrid läksid välja ja kuulutasid kõikjal, ning Issand toetas neid ja kinnitas sõna tunnustähtedega.“ (Mk 16:15, 20)

Mõeldes misjonäridele, meenutagem Filippust, kes saadeti andma piiblitundi Etioopia kuningakoja ametnikule, ja teda ristima (Ap 8:26–40). Samuti Stefanos, kes vapralt tunnistas Juudi sanhedrinile, kuigi ta maksis selle eest eluga. Ometi kerkis tema märtriverest esile üks suurim misjonär: Saulus, kes hiljem sai tuntuks Paulusena (Ap 7:58; 9:1–22). Ühtlasi väärivad meenutamist nii Barnabas, Siilas, Johannes, Markus kui Timoteos, kes kõik omasid olulist rolli Jumala missiooni täideviimisel.

Teised misjonärid

Ühes mõjuvõimsas raamatus, „Suures võitluses“ näeme, kuidas Jumalal on igal ajal olnud inimesi, kes on soovinud täita Tema missiooni, isegi kui see tähendas elu kaotamist.

1874. aastal saatis seitsmenda päeva adventistide kogudus välja esimesed ametlikud misjonärid: John N. Andrews läks koos teismeliste laste Mary ja Charlesiga Base-lisse Šveitsi. Andrews abiikaasa Angeline oli kaks aastat varem surnud. Kahjuks haigestus Mary 1878. aastal tuberkuloosi ja suri. Viis aastat hiljem, ikka veel Euroopas olles suri ka J. N. Andrews tuberkuloosi ja maeti Baselisse.

Sellest ajast saadik on tuhanded seitsmenda päeva adventistid läinud misjonärideks ja samamoodi nagu J. N. Andrews ja Mary Andrews, on paljud noored ja vanad andnud Jumala missiooni ustaval täitmisel oma elu.

Sellest hoolimata on Jumala missiooniga jätkatud tänagi – tänu osale paljudest, kes on pidanud tooma ohvreid, et vastata Jumala kutsele

minna võõrale maale. Üle 19 miljoni inimese rohkem kui 200 riigis on vastu võtnud tõe, mis on Jeesuses, ja liitunud Jumalast seatud liikumisega.

Jumala missioon täna

Täna on maailmas, kus elab üle seitsme miljardi inimese, veel palju tööd Jumala missiooni elluviimisel. Jumal kutsub meist igaühte selles töös osalema. Pole oluline – kui vana sa oled, mis soost või rahvusest oled. Jumal kutsub sind missioonile. Ta võib sind kutsuda misjonäriks naabruskonnas, koolis, töökohal – oma mõjusfääris. Ükskõik kus sa oled, Ta vajab sind oma

missioonile otsima ja päästma kadunut.

Kõige kergem viis tunnistada on igapäevases suhtlemises. Las Püha Vaim juhib sind õigete inimesteni, kellele saad sobival viisil rahulikult ja loomulikult Püha Vaimu juhtimisel jagada oma tunnistust ja julgustust. Tunnistamine peaks olema rõõm ning loomulikult viisil tulenema meie suhtest Jumalaga. Küll Jumal avab selleks tee.

Igaüks saab olla osa Jumala missioonist! Seda ülesannet täites on oluline, et jääksime Issanda lähedale, uurides Piiblit ja prohvetluse vaimu ning palvetades lakkamata.

Küsimused aruteluks

- 1 Mida teeb sinu kohalik kogudus kohaliku kogukonna teenimiseks? Mida teete misjonäradena maailma heaks?
- 2 Isegi juhul, kui sa oled teeninud misjonärina mõnes teises riigis, kas näed end misjonärina enda naabruskonnas ja ühiskonnas? Kui jah, siis mil moel?
- 3 Kas sul on raske kõnelda teisega Jeesusest? Kui jah, siis miks? Kas on midagi, mida sa saaksid selle muutmiseks teha?

Igaüks on misjonär

Püha Vaimu kaudu on meile öeldud, et „kui iga koguduseliige oleks elav misjonär, kuulutatakse evangeeliumi viivitamatult kõigile maadele, rahvastele, suguharudele ja keeltele.“⁵

Jeesus tuleb varsti! Tõsta see sõnum kõrgele ja jaga seda praktilisel viisil, juhtides enda ümber olevad selle Ühe juurde, kes on andnud meile pääste ja lubanud meid varsti koju viia. Üheskoos töötades täitkem Jumala poolt antud ülesannet Tema tarkusele ja tugevusele toetudes. Jumala armust on igaüks misjonär, valmistugem kõigi liikmete kaasamiseks, et kiirendada Kristuse tagasitulekut! ✝

*Pastor Ted N. C. Wilson on üleilmse adventkoguduse president.
Tõlkis Liina Kõrgend*

1 Ellen G. White, „Patriarhid ja prohvetid“ (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1890), lk 63.

2 Ibid., lk 243, 244.

3 Ibid., lk 247.

4 Ellen G. White, „Ajastute igatsus“ (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1898), lk 349.

5 Ellen G. White, „Tunnistused kogudusele“ (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1948), vol. 9, lk 32, 33.

Pane tähele, kuidas
Jumal maailmas
töötab, ja ühine
Temaga selles töös.

CHERYL DOSS

KÕIK USKLIKUD MISJONITÖÖL

Järgnev lugu oli uudistes mõni aasta tagasi. Kahjuks juhtuvad sellised sündmused tänapäeval liigagi sageli. Lugu algab sellega, kuidas Ashley Smith läks kell 2.00 öösel sigarette ostma – mitte just tervislik soov või püha ülesanne – ning sattus vägistamise ja mõrva eest süüdi mõistetud Brian Nicholsi kätte. Mees sundis naist oma korterisse tagasi minema, sidus ta kinni, pani ta vanni ja ütles: „Ma ei tee sulle haiget, kui sa teed täpselt seda, mida ma ütlen.“¹

Mida sina sellises olukorras teeksid? Kas sa anuksid, karjaksid, palvetaksid? Tänu armule, millele on meil kõigil ligipääs, nägi Smith sel kohutaval hetkel võimalust teenida. Enda sõnul vestles ta Nicholsiga, valmistas hommikusöögi, rääkis mehele oma loo ja kuulas. Ta näitas oma avatust armule, tõi esile enda haavad, mida Jumal oli veel parandamas, ja see hetk muutus täielikult.

Siin oli naine, kes suutis oma eluga vaevalt pinnal püsida. Ta ei osanud enda lapse eest hoolitseda ja oli kell 2.00 öösel väljas, et sigarette osta. Siin oli mees, keda otsiti taga vägistamise ja mõrva pärast. Aga sel silmapilgul juhtus midagi imelist. Smith ühines Jumalaga Tema töös ja Nichols kohutus Jumalaga. Ta nägi, et isegi kui ta elu oli läbi imbinud teiste verest ja valust, võis ta suunda muuta, lasta Smithi vabaks ja teenida Jumalat vanglas. Ka Ashley Smithi elu muutus selle kogemuse tõttu. Ta sai jõu jätta maha uimastid, mis olid tema elu valitsenud. Enda lugu Nicholsiga jagades nägi ta, et Jumal oli ta muutnud ja andnud talle elu kindla põhjusega.²

Muutev vestlus

Üks teine naine, murtud, häbistatud, patus elav, lahkus ühel teisel päeval kodust pakilise asjatoimetuse tõttu. Kui ta läks keskpäeval Jaakobi allikale

vee järele, ei olnud tal aimugi, et enne, kui päev on läbi, saab temast Jumala misjonär terve linna jaoks. Jeesus, kes reisis Juudamaalt Galileasse läbi Samaaria, peatus, et Jaakobi allika ääres puhata. „Samaaria külast tuli naine vett ammutama. Jeesus ütles talle: „Anna mulle juua!““ (Jh 4:7). See lihtne soov viis elumuutva vestluseni.

Vestluse käigus äratas Jeesus naises huvi, vastas kannatlikult tema küsimustele ja rääkis armastavalt nende valikute vastu, mida naine oli oma elus teinud. Kui naise süda oli valmis, avaldas Messias ennast temale. „Jeesus ütles talle: „Mina, kes ma sinuga räägin, olengi see.““ Siis jättis naine oma veekannu sinna ning läks tagasi külla ja ütles inimestele: „Tulge vaadake inimest, kes ütles mulle kõik, mis ma olen teinud! Kas mitte tema pole Messias?““ Ja nad tulid külast välja Jeesuse juurde.“ (salmid 26–30)

Kui Samaaria naine oli Messia leidnud, jagas ta kohe oma kogemust teistega, unustades enda pakilise ülesande. Inimesed teadsid tema katkisest elust. Nad pidid nägema muutust tema olekus, tema häbi ja hirmu kadumist tänu ta kohutumisele Päästjaga, ning nad tulid Jeesuse juurde naise tunnistuse pärast (salm 39). Ellen White täheldas: „Samaaria naine esindab tööd, mille teostab praktiline usk Kristusesse. Iga ustav jünger on sündinud Jumala riigi misjonäriks.“³

Jeesus ütles: „Nii nagu sina läkitasid minu maailma, läkitan ka mina nemad maailma.“ (Jh 17:18) Jumal kutsus meid jagama Tema häid uudiseid igaühega, kellega kohtume. Paulus kirjeldab seda nii: „Kuid ma ei pea oma elu mingil kombel endale kalliks, vaid püüan lõpule viia oma elutöö ja ülesande, mille ma olen saanud Issanda Jeesuse käest: tunnistada Jumala armu evangeeliumi.“ (Ap 20:24) Lõppude lõpuks, ütleb Paulus, oleme kõik saadikud – misjonärid –, kes on saadetud ülesandega jagada armu, mille oleme saanud lepituse tõttu (2Kr 5:19).

Lepitusesõnum

Kõige algusest saadik, kui meie suur misjonär Jumal tuli Eedeni aeda, et otsida murdunud inimkonda, tõi Ta sellele maailmale lepitusesõnumi. Piiblis kirjeldatud ajaloo jooksul on Jumal pidevalt palunud oma rahval ületada iga tõke – kultuuriline, religioosne, sotsiaalne – selle armusõnumiga. Ta kasutas oma tunnistajatena kõige ebatavalisemaid inimesi: valelikku Aabrahami, uskmatut Saarat, unistajat Joosepit, kartlikku Estrit, mõrva kavandavat Taavetit, vihaseid Jaakobust ja Johannest, kahtlevat Toomast, salvavat Peetrust, nutvat Maarjat, tagakiusajat Paulust. Olles muutunud

armu ja lepituse sõnumi tõttu, pöörasid nad maailma Jumala jaoks pea peale ning nende elulood inspireerivad meid tänapäevalgi.

Jumal on kutsunud meid kõiki kui Tema ihu liikmeid, et me ühineksime Tema misjonitööga selle maailma jaoks. Milline eesõigus töötada koos Jumalaga, teha midagi, millel on igavikuline tähtsus, tuua lepitust, valmistada inimesi ette Jeesuse peatseks tulekuks! Selline töö nõuab pühendumist ja kavakindlust keset segadust, kiirustamist ja meie enesekesksust. Aga Jumal vajab siiski meid kõiki koos tööle, sest igaüks meist kohtub inimestega, kelleni jõudmiseks on meil erilised oskused.

Jumal tõi Brian Nicholisi ellu kellelegi, kelle tunnistus oli iseäranis sobiv tema elu puudutama. Jumal tahab meiega sedasama teha, kui me oleme valmis laskma end Temal kasutada. Me kõik võime jagada kogemusi, mida oleme saanud koos Jeesusega elades. Oled sa olnud läbi kukkunud ja haavatud ning leidnud lohutust ja paranemist Jeesuses? Kuidas on Jumal sinu elus töötanud? See on sõnum, mida sa Tema soovi kohaselt jagama peaksid. Millised on sinu huvid, sinu soovid, sinu kutsumine? Jumal tahab meid kõiki kasutada enda misjonitöös maailma jaoks.

Jumal on andnud meile igaühele ainulaadse tunnistuse, ainulaadse elukogemuse ja ainulaadse kutsumuse. Isegi kui meile tundub, et meil pole midagi jagada, meil on vähene haridus, madal positsioon või seisus, saame teistele rääkida, mida Jumal on meie heaks teinud. Ma armastan Ellen White'i kommentaare kahe kurjast vaimust vaevald mehe loo kohta (Mt 8:28–34, vaata ka Mk 5:1–20): „Kaks tervendatud seestunut olid esimesed misjonärid, keda Kristus saatis Dekapolise piirkonda evangeeliumi

Küsimused aruteluks

- 1 Miks tundub meile tihti, et meil pole midagi, mida inimestega jagada?
- 2 Kas sulle tuleb meelde veel teisi piiblitlugusid, kus Jumal kasutas ebatavalisi sõnumitoojaid?
- 3 Kuidas saame kohtuda inimestega, kellel on vaja kuulda meie tunnistust?

kuulutama. Need mehed olid ainult veidi aega Tema sõnu kuulnud. Nende kõrvu polnud kostnud ühtki Jeesuse jutlust. Nad ei suutnud inimesi õpetada nii nagu jüngrid, kes olid iga päev Kristusega koos. Kuid nad said rääkida seda, mida nad teadsid: Päästja väest, mida nad olid ise näinud, kuulnud ja tundnud. Seda saab teha igaüks, kelle südant on puudutanud Jumala arm. Niisugust tunnistust nõuab meie Issand ja vajab hukkuvat maailma.“⁴

Jumal toob meie ellu neid inimesi, keda saame kõige paremini teenida. Isegi kõige ebatõenäolisemate inimeste ja kohtade puhul, nagu Ashley Smith avastas, annab Jumal meile võimaluse jagada Tema armu ja lepituse sõnumit. Selle eiramine viib meie hukatuseni. Lõppude lõpuks, Suur Misjonikäsk (Mt 28:19, 20) ei ole suur misjonisoovituse. Iga kristlase kohustus ja eesõigus on liituda Jumalaga Tema töös maailma heaks. Ja kõige parem koht, kust alustada, on jagada lugu sellest, kuidas Jumal teeb meie elus tööd; kus tahes me elame, kellega tahes kohtume. Jumal töötab siin maailmas. Kas sa ühined Temaga Ta töös? ☺

Cheryl Doss on seitsmenda päeva adventistide peakonverentsile kuuluva Maailmamisjoni Instituudi direktor.
Tõlkis Ly Kaasik

1 Time, 20. märts 2005.

2 Intervjuu Katie Couriciga, Yahoo News, 15. sept 2015.

3 Ellen G. White, „Ajastute igatsus“ (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1898), lk 195.

4 Ellen G. White, „Terviseteenistus“ (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1905), lk 99.

Kui Jeesus kutsub meid endaga misjonitööle, siis viib ta meid muutuste teekonnale.

GAVIN ANTHONY

MUUTEV MISJON

Jeesuse kutse on kutse misjonitööle. „Tulge, järgnege mulle,“ ütleb Ta, „ja ma teen teist inimestepüüdjad!“ (Mt 9:14) Jüngerid valides oli Jeesuse eesmärk neile õpetada, kuidas olla misjonär. Kuid kuidas saab kalamehest jumaliku väega tunnistaja?

Nii kaua, kui ma mäletan, olen ma alati kogu oma südamest tahtnud Jumalat teenida. Meie koosveedetud aja jooksul on Jumal mind viinud ootamatutele ja tihti katusmusrikastele retkedele ja ma olen üha enam saanud teadlikuks oma paljudest nõrkustest ja oma võimest pattu teha. Miks võtab Jumal mu tahte muutuda ja Tema tunnistaja olla ning lubab mul silmitsi seista kõigega, mis näib olevat vastupidine?

See on nii sellepärast, et Jeesus kutsub meid üles oma misjonitööga ühinema ja seetõttu juhivad meid muutuste retkele, mis algab sellega, et me tunnetame oma sügavaimat vajadust Tema järele.

Kolm sammu muutusteni

Jeesuse ristimine illustreerib protsessi, mis on kõigi vaimulike muutuste keskmeks ja meie vastuse „minge ja tehke jüngriteks kõik rahvad“ (Mt 28:19) aluseks. Tema ristimine juhatab Ta misjonitööle, mis pööras maailma pahupidi. Luukas märgib ära, et kui Jeesus pärast oma ristimist palvetas, siis „taevas avanes ja Püha Vaim laskus inimlikul kujul Jeesuse peale kui tuvi“ (Lk 3:21, 22). Me märkame, et selle salmi kolm järjestikust sammu – surm, palve ja Püha Vaimu ilmumine – tõid kaasa üleloomuliku misjonitöö. Vaatame neid samme lähemalt.

Esmalt, patuse mina surm:

seda illustreerib Jeesuse vee alla matmine. Surm on alati muutuste alguseks, sest see loob pinnase, et Jumal saaks end ilmutada.

Me peaksime siiski meeles pidama, et „Jeesus ei lasknud end ristida oma pattude pärast. Ta samastas ennast patustega, astus sammud, mida meil tuleb astuda,

ning tegi seda, mida meil tuleb teha. Tema elu pärast ristimist – elu täis kannatusi ja kannatlikkust – on meile samuti eeskujuks“.¹

Jeesus kirjeldas surma kui eeltin-gimust, et saada jüngriks. Ta teatas: „Kui keegi tahab käia minu järel, siis ta salaku oma mina ja võtku oma rist päevast päeva enese peale ja järgnege mulle.“ (Lk 9:23) Jeesuse kutse Teda ristiga järgida pole kutse kanda mõnda rasket eset, mis meid muserdaks. See on kutse surra ja öelda koos Paulusega: „Mind on Kristusega risti löödud.“ (Gl 2:20) Nagu ütles Ellen White: „Me peame täielikult Kristusele toetuma, et jõudu saada. Meie „ise“ peab surema.“²

Me ei saa Jeesust oma eluga järgida niikaua, kuni me ei järgne Talle kohta, kus me igapäevaselt surema peame. Seega on meie elu „elav ohver“ (vt Rm 12:1). Aga ma ei tee seda loomupärast ega innukalt. Järelilikult võib Jeesus mind juhutada mõnele ootamatule ja inimlikult ebameeldivale rajale, mis loob suurema arusaamise nõrkustest ja

patususest, julgustades kõike, mis mul on ja kes ma ise olen, Temale allutama.

Teiseks, ettevalmistuspalve.

Arusaamine, et minus pole loomu poolest midagi head, paneb mind põlvedele alandudes paluma, et Jumal ilmutaks end minu kaudu. Ma vajan sellist ettevalmistust, nagu Jeesus palus endale Jordani jõe kaldal: „Kristuse pilk näis tungivat läbi taeva, kui Ta avas oma hinge palves Jumalale. Ta teadis hästi, et patt oli kalgistanud inimsüdamed, ning neil oli väga raske mõista Tema missiooni ja võtta vastu lunastust. Ta anus Isalt väge võitmaks inimeste uskmatust, purustamaks ahelaid, millega Saatan oli neid sidunud.“³

Ainult üleloomulik taevane vägi saab teha katkise inimese Jumala kosmilises plaanis kasutatavaks. See vägi saadakse sihikindlate palvete tulemusena. „Iga tööline peaks palvetama Jumala poole igapäevase Vaimuga ristimise pärast.“⁴ Ja just see on järgmine samm, mida näeme: Jeesus saab Püha Vaimu.

Kolmandaks, Püha Vaimu saamine või Vaimuga ristimine misjonitöös.

Mis oli selle tulemus, kui Jeesus sai Püha Vaimuga täidetud? Pane tähele kahte asjaolu, mille Luukas ära märgib. Esmalt ta kirjutab, et Jeesus, „täis Püha Vaimu, tuli Jordani äärest tagasi ja aeti Vaimu läbi kõrbe, kus Ta oli nelikümmend päeva kuradi kiusata“ (Lk 4:1, 2). Jeesus võitis Saatanat, kuna Ta oli täis Püha Vaimu. Meie järgmine vihje peitub järgnevas loos. Luukas selgitab, et „Jeesus tuli Vaimu väes tagasi Galileasse ... ja ta õpetas neid sünaagogides, ja kõik austasid teda“ (salmid 14, 15).

Jeesuse ristimine juhataas Ta misjonitööle, mis pööras maailma pahupidi.

Seejärel selgitas Jeesus omaenese Vaimuga ristimist sünaagogile: „Issanda Vaim on minu peal, seepärast on ta mind salvinud. Ta on mind läkitanud kuulutama vaestele rõõmusõnumit, kuulutama vangi- dele vabakslaskmist ja pimedatele nägemist, laskma vabadusse rõhutada, kuulutama Issanda meelepärast aastat“ (salmid 18, 19). Püha Vaimuga ristimine võimaldas Jeesusel Saatanat võita ja evangeeliumit jumaliku väega kuulutada.

Püha Vaimuga ristimine on mõeldud ka meile. Nii Matteus, Markus kui ka Luukas märgivad ära, et ristija Johannes ütles Jeesuse kohta: „Tema ristib teid Püha Vaimuga.“ (Lk 3:16; Mt 3:11; Mk 1:8). Ristija Johannes kirjeldab Teda järgnevalt: „Kelle peale sa näed Vaimu laskuvat ja tema peale jäävat, see ongi, kes ristib Püha Vaimuga.“ (Jh 1:33)

Vaid jumaliku väega

Jüngrina, kes on misjonitööle kutsutud, on mul Püha Vaimuga ristimist vägagi vaja. See on tõde, mida Jumal on terve minu elu

Jumal viib meid retkele, kus Ta näitab meile, et ilma Temata ei suuda me midagi teha.

Küsimused aruteluks

- 1 Mis vahe on apostlite kutsel ja meie kutsel tänapäeval?
- 2 Mis on tulega ristimine?
- 3 Kas Jumal on sind juhatanud läbi nende kolme sammu, millest eelnevalt juttu oli? Mil viisil?

jooksul kinnitanud. Nüüdseks juba kakskümmend aastat on mu süda sõna otseses mõttes olnud sõltuv välisest jõust, stimulaatorist, sest mu südamel endal pole piisavalt jõudu.

Kahjuks, hoolimata sellest, et ma olen pastor, võin teinekord avastada, et olen jumalariigitööd teinud omast jõust päris tükk aega enne, kui ma märkan, et midagi on valesti. See, mis kehtib minu kohta füüsilises mõttes, kehtib meie kõigi kohta vaimses mõttes. Meie ise ei saa saada muudetud jüngriteks ja seetõttu me ei saa olla Jumala iseloomu ja tahte autentsed levitajad, kui meil pole jumalikku väge.

Jumal viib meid retkele, kus Ta näitab meile, et ilma Temata ei suuda me midagi teha (Jh 15:5). Ta õpetab meid igapäevaselt surema omaenese plaanidele ja süvendama oma vajadust Tema järele, et Ta saaks meid varustada oma misjonitööks. Selleks ristib Jeesus meid igapäevaselt Püha Vaimuga. Siis me oleme võimelised minema oma naabruskonda väega, mis ajaks Saatanat segadusse ja muudaks loendamatu hulga elusid. ☸

Gavin Anthony teenib pastorina Dublinis Iirimaa.
Tõlkis Laura Kangur

1 Ellen G. White, „Ajastute igatsus“ (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1898), lk 111.

2 Ellen G. White, „Tunnistused kogudusele“ (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1948), vol. 5, lk 219.

3 E. G. White, „Ajastute igatsus“, lk 111, 112.

4 Ellen G. White, „Apostlite teod“ (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1911), lk 50.

Mõistmise ja empaatiaga misjonitöö tegemine tähendab seda, et sa räägid inimestele seda, mida nende hingel on tarvis kuulda, viisil, mis on neile kõige paremini mõistetav.

EAN NUGENT

MÕISTMISE JA EMPAATIAGA MISJON

„Vabandage, härra, kas te olete päästetud?“ Kiirustasin toidupoodi ja järsku peatas mind üks innukas kahekümnendates eluaastates noormees.

„Vabandust?“ vastasin, olemata päris kindel, kas ma olin tema küsimust ikka õigesti kuulnud.

„Kas teid on Talle veres puhtaks pestud?“ oli tema järgmine küsimus. Enne kui jõudsin talle jaatavalt vastata, pidas see innukas evangelist mulle kaheminutilise loengu evangeeliumist, mis oli pikitud teoloogilise sõnavaraga. Lõpuks suutsin seda noormeest veenda, et olen juba kristlane.

Poes sisseoste tehes mõtlesin sellele kohtumisele. Ma imetlesin selle noore mehe julgust ja pühendumust – näis, et ta oli eemaletõukamise ja halvaks panu eest kaitstud –, ometi olin ma häiritud, isegi kurb. Mõtlesin sellele, kui paljud

inimesed panevad oma südame sellise lähenemise tõttu lukku. Ja kes peale uuestisündinud kristlaste üldse teaks, mida tähendab väljend „Talle veres puhtaks pesema“?

Kahjuks oli nii, et sama palju, kui see noormees oli innukas, oli ta ka ignorantne oma loodetavate kontaktide osas. Ma kartsin, et tema valitud suhtlemisviis, olgugi et see võiks jõuda mõne inimeseni, ajab suurema osa inimestest segadusse või isegi tõukab nad loodetavast eesmärgist eemale.

Rääkides sama keelt

On üsna loomulik, et püüdes täita meile usaldatud ülesannet kuulutada maailmale viimast armusõnumit, teeme seda lähtuvalt oma enda meeldimistest, kogemustest ja vajadustest. Samas, kui meil ei õnnestu suhelda *nende* inimeste perspektiivist lähtudes, kelleni me

püüame jõuda, jääb meie sõnum neile võõraks. Meil tuleb tundma õppida *nende* eelistusi, *nende* isiklike kogemusi, *nende* vajadusi. Siis peame neile teadmiste toetudes viima *nende* inimesteni evangeliumi sõnumi viisil, mida nad mõistavad.

Sellise lähenemise võib kokku võtta Pauluse sõnadega: „Ma olen saanud juutidele juudiks. /.../ Seaduse all olijatele /.../ olen saanud seadusealuseks. Seaduseta olijatele ma olen saanud seadusetuks. /.../ Ma olen kõigile saanud kõigeks, et igal juhul mõned päästa.“ (1Kr 9:20–22)

Paulus tegi kõigepealt tööd, et õppida tundma oma kuulajaskonda: juute, seaduse all olijaid, seadusetuid ja „kõiki inimesi“. Siis nägi ta vaeva, et lähtuda nende gruppide perspektiivist. Jeesuse eeskujul viib meid aga sammu võrra kaugemale. Kui Paulus samastas end selle

salmi põhjal erinevate inimgruppi-dega, siis Jeesus rakendas seda meetodit üksikisikute peal.

Issand igatseb, et Tema armusõnum jõuaks iga hingeni. Suuremalt jaolt tuleb see eesmärk täita isiklike jõupingutustega. Selline oli Kristuse meetod. Tema töö oli valdavalt üles ehitatud isiklikele vestlustele. Ta oli üks-ühele kontaktide andunud austaja.

Lisaks inimgruppidele püüdis Jeesus üksikisiku tasandil mõista teiste hulgas Sürofoiniikia naist (Mk 7:24–30), variseri (Lk 11:37–44), maksukogujat (Lk 19:1–10), halvutat (Jh 5:1–15) ja abielu rikkunud naist (Jh 8:1–11). Siis, olles neid tundma õppinud, suhtles Jeesus nendega, lähtudes nende arusaamisest.

Kui meie soovime misjonitöös edu, peame järgima Tema meetodit. Esiteks peame tegema tööd, et individuaalselt mõista perekonnaliiget, naabrit, töökaaslast, sõpra, vaenlast ja „kõiki inimesi“. Ning siis peame vaeva nägema, et viia neile hea sõnum nende isiklikust vaatepunktist lähtuvalt.

Kuigi me ei suuda kunagi teise inimese perspektiivi lõpuni mõista, saame selle eesmärgi suunas liikuda, kasutades neid küsimusi: mis neile tõeliselt meeldib või mis tekitab vastumeelsust? Millised on olnud ja on praegu nende kõige eredamad elukogemused? Millised on nende kõige suuremad vajadused? Pärast seda, kui oleme neile küsimustele vastuse leidnud, peame hoolikalt tööd tegema, et leida need kohad, kus evangeeliumi sõnum ja küsimuste vastused kokku puutuvad. Sellise ettevalmistusega oleme paremini valmis Jeesuse mõistmise ja empaatiaga oma eesmärgi täitma.

Edu – Jeesuse viis

Piibel toob sellest lähenemisest mitmeid näiteid. 2. Saamueli 12. peatükis saadeti Naatan Taaveti juurde sarnase lähenemisega. Kuidas ta saaks edastada sellele vägevale kuningale sõnumi tema patusest? Naatan võttis kasutusele teadmise vastusest, mis tal esimesele

küsimusele oli. Naatan teadis, et Taavet, endine karjupoiss, armastas lambaid. Ta teadis ka seda, et Taavet, 12. psalmi autor, oli väga tugevalt viletsate rõhumise vastu (5. salm). Leides ühenduspunkti nende asjade ja oma sõnumi vahel, oli Naatan suuteline oma sõnumit edukalt edastama.

Teine näide sellisest lähenemisest on Jeesuse kohtumine Samaaria naisega Johannese evangeeliumi 4. peatükis. Pärast nende kohtumist kirjeldas naine Teda kui „inimest, kes ütles mulle kõik, mis ma olen teinud“ (Jh 4:29). Ta ütles, et see tõestas tema jaoks, et Jeesus oli Messias (vt ka 39. salm). Loomulikult ei olnud Jeesus talle öelnud *kõike*, mida ta oli kunagi teinud. Aga Ta tegi kindlaks naise elu kõige olulise-mad elusündmused, tema varasemad luhtunud abielud ja tolle hetke mitteametliku kooselu. Ning siis ehitas Ta silla naise kogemuse ja oma sõnumi vahele Messia isiku kohta, Ta suhtles naisega

Kui meie soovime misjonitöös edu, peame järgima Tema meetodit. Esiteks peame tegema tööd, et individuaalselt mõista perekonnaliiget, naabrit, töökaaslast, sõpra, vaenlast ja „kõiki inimesi“. Ning siis peame vaeva nägema, et viia neile hea sõnum nende isiklikust vaatepunktist lähtuvalt.

Küsimused aruteluks

- 1 Mis on sinu jaoks kõige hirmutavam nende inimesteni jõudmise juures, kellega sul ei ole palju ühist?
- 2 Kas sul on mõni sõber, kellega sul ei ole eriti kultuurilisi ja usulisi sarnasusi? Kirjelda lühidalt seda sõprust.
- 3 Kuidas sa tead, et on aeg „asjad järgmisele tasandile viia“, kui sa püüad kellegagi Kristust jagada?

armastavalt ja ausatavalt, hoolimata sellest teadmisest, mis Tal naise mnineviku kohta oli.

Jeesus veenis naist, et Ta teadis tema elu sügavaimaid saladusi, ja ometi tundis naine, et Jeesus oli tema sõber, kes talle kaasa tundis ja teda armastas. Samal ajal kui Tema olemuse puhtus mõistis naise patu hukka, ei kasutanud Ta ometi hukkamõistvaid sõnu, vaid rääkis selle asemel oma armust, mis võis naise hinge uuendada. Naine hakkas aimu saama Jeesuse iseloomust. Ja tema meeltesse tõusis küsimus: „Kas see ehk ongi kaua oodatud Messias?“

Veel üks näide sellest lähenemisest on meile antud Jeesuse vestluses Nikodeemosega Johannese evangeeliumi 3. peatükis. Jeesus mõistis, et Nikodeemose kõige olulisemaks vajaduseks ei olnud seisukohavõtt parajasti käimas olevas diskussioonis Jeesusest kui võimalikust Messiast (vt Jh 7:50–52). Selleks ei olnud ka evangeeliumi selline esitamine, mis oleks sobinud tema kõrgelt haritud religioossele meelele. Isegi kui Nikodeemos oleks neid asju soovinud, oli tema tõeliseks vajaduseks ikkagi sama vajadus, mis oli ka harimatutel kalameestel ja usukaugetel prostituutidel. Ta pidi mõistma oma vajadust täieliku

meele, eesmärkide ja motiivide uuenemise järele, oma vajadust uuestisünni järele (Jh 3:7).

Armastuse sund

See annab meile väärtusliku õppetunni. Misjonitöö tegemine mõistmise ja empaatiaga ei tähenda seda, et me räägime inimestele seda, mille järele nende kõrvad sügelevad, sellisel viisil, nagu nad tahaksid seda kuulda. See tähendab hoopis seda, et me püüame Jeesuse sarnaselt neile öelda seda, mida nende hingel on tarvis kuulda, viisil, mis on neile kõige paremini arusaadav.

Mis neile meeldib ja mis ei meeldi? Millised on olnud ja on ka praegu nende elu kõige olulisemad kogemused? Millised on nende kõige suuremad vajadused? Nende küsimuste kontekstis suhtlemine võimaldab meil teha misjonitööd

mõistmise ja poolehoiuga. Kuid mis motiveerib meid nii käituma? Nagu Paulus ütleb: „Kristuse armastus sunnib meid“ (2Kr 5:14).

Kui me mõtleme sellele õrnale armastusele, millega Jeesus on igaüht meist puudutanud, kasvab ka

**Palvetades
lakkamata
Jumala armastuse
väljavalamise pärast
meie südamesse
Püha Vaimu kaudu,
saame järjest juurde
seda armastust,
mis meid suunab.**

meie igatsus sarnase armastusega puudutada teisi inimesi. Kui me mõtleme viisidele, kuidas Jeesus on püüdnud meiega suhelda *meie* meeldimise ja mitte-meeldimise, *meie* olulisimate elusündmuste ja *meie* suurimate vajaduste kaudu, suureneb ka meie soov teistega suhelda *nende* isiklikust perspektiivist lähtudes. Palvetades lakkamata Jumala armastuse väljavalamise pärast meie südamesse Püha Vaimu kaudu (Rm 5:5), saame seda armastust, mis meid nii suunab, järjest juurde. Viigem igavene tõde Jumala armu läbi oma sõprade ja naabriteni viisil, mis on neile mõistetav. ☺

*Ean Nugent on tarkvaraarendaja
seitsmenda päeva adventkoguduse
peakonverentsi juures.
Tõlkis Mervi Kalmus*

Viis sammu edukaks tunnistamiseks

GARY KRAUSE

ARMASTUSE MISJON, KRISTUSE MEETOD

1901. aastal võeti Ameerika Ühendriikides vastu üürimajade akt muutmaks New Yorgi räpased üürimajad ohutumaks ja tervisesõbralikumaks. New Yorgi börsi tabas esimene krahhi. Linn lausa sulas ajaloo surmavaimas kuumalaines. Samal ajal läks 68-aastane eakas adventpioneer Stephen Haskell koos oma abikaasaga New Yorki misjonäriks.

Pärast pea terve elu kestnud elu maal maabus Haskell tihedalt asustatud New Yorgi südalinnas Central Parkist paari kvartali kaugusel asuvas üürimajas. Haskell oli mõnevõrra hirmul, et nad võivad rahvamassi lihtsalt ära eksida. „Ärgu unustagu meie vennad meie pärast palvetada,“ kirjutas ta. „Ärge unustage aadressi. See on Lääne 57. tänav, maja nr 400, New York.“¹

Haskell tutvus imeks pannes linnadžungliga, mida nad abikaasaga oma uueks koduks nimetasid.

„Maja, kus elame, asustab veel 53 peret,“ kirjutab ta. „Hoone on seitsmekorruseline ja kaks lifti undavad nii päeval kui ööl.“² Haskellid oleksid end kahtlemata palju mugavalt tundnud paari aakri suurusel maalapil New Englandi maakonnas. Ent nad järgisid Ellen White'i nõuannet, et kaugtöö korras evangeliumi kuulutamise asemel peaksid Kristuse jüngrid järgima Tema antud eeskuju teenimistöös inimesena: Ta elas ja teenis kogukonna sees. „Just sotsiaalsete suhete kaudu puutub kristlus kokku maailmaga,“³ kirjutas ta. Ja veel: „Meie kogenud töötajad peaksid püüdma olla seal, kus nad puutuvad otseselt kokku abivajajatega.“⁴

Loomulikult oli see Jeesuse enda meetod inimkonnani jõudmiseks. Seitsmenda päeva adventistide koguduse strateegiline kava „Sõnum maailmale“ (Reach the World) nimetab Kristuse teenimismeetodit

ühemõtteliselt koguduse teenistuse eeskujuks. Selle meetodi klassikalisel kokkuvõttes nimetab Ellen White inimestega kokkupuudet esimeseks viiest olulisemast punktist. Tema sõnul meie Päästja:

- 1) suhtles lähedalt inimestega nagu see, kes soovib neile head,
- 2) näitas üles hoolivust nende suhtes,
- 3) teenis nende vajadusi,
- 4) võitis nende usalduse,
- 5) kutsus neid end järgima.⁵

Päästja seltsis [inimestega]

Jeesust ei rahuldanud inimkonnast eraldatuna taevasse jäämine, et saata päästet kaugjuhtimise teel. Johannes ütleb: „Sõna [*logos*] sai lihaks ja elas meie keskel.“ (Jh 1:14) Sõnal *logos* on rikkalik ajalugu nii kreeka kui juudi pärimuses. Kreeklastele oli tegu filosoofilise terminiga, universumi ühendava

põhimõttega, mis hoiab kõike tasa-kaalus, korras ja sümmeetrias. Juudi mõtteviisis viitab *logos* (heebrea *k davar*) Jumala [enese]väljendusele, Tema tegevusele ja kõnele.

Niisiis kasutab Johannes äärmiselt sügavat, mitmekihilist sõna Jeesuse kirjeldamiseks. Kreeka lugeja sai selle kaudu pildi abstraktsest kosmilisest põhimõttest, mis muundub isikuks. Juut kujutles Jumalat ilmutamas end nähtaval inimkujul. Lihassetulek annab tõele Jumalast sõna otseses mõttes liha ja luud.

Maa peale tulles ei rajanud Jeesus endale mõnes silmatorkavas kohas peakorterit ega oodanud, et inimesed Tema juurde tuleksid, vaid läks ise inimeste juurde. Johannes ütleb, et Jeesus „elas“ meie keskel. Kreeka-keelne sõna *skenoo* tähendab „telki üles panema“ või „telgis elama“ (vt Jh 1:14). *Logos* „püstitas oma telgi“ meie keskele. Ta jõi sama vett, sõi sama toitu ja sai osa inimlaste pisaraist.

Jeesus kõneles sünagoogides. Oluliselt sagedamini kohtus Ta aga patuste naistega külakaevul, puu otsas istuvate maksukogujatega, ja tervendas tolmuste teede ääres istuvaid pimedaid. Jeesus tuli meie ligi oma terviklikus teenistuses, mis hõlmas õpetamist, jutlustamist ja tervendamist (Mt 9:35). Matteuse 8. ja 9. peatükis näeme Jeesust juutide ja paganate, meeste ja naiste, noorte ja vanade keskel. Me näeme inimesi Teda füüsiliselt puudutamas (Mt 9:20) ja Jeesust puudutamas neid (Mt 8:3, 15; 9:25, 29). Tegelikult käis Ta „patustega“ niivõrd tihedalt läbi, et vaimulikud juhid heitsid seda Talle lausa ette.

Liiga sageli pagendatakse kristlus katedraalidesse ja seminaridele, usutunnistustesse ja seisukohtadesse. Selle tõeline kodu on aga tänavail, töökohtadel, kodudes ja meie elus. Kristuse meetod õpetab meile, et meie ülesanne peab olema palju suurem kui lihtsalt täita kirikuhoone inimestega. Loomulikult peaksid meie kogudused olema atraktiivsed ja sõbralikud, kaasa-haaravate jutluste ja

programmidega. Koguduse peamine roll on aga siiski innustada, õpetada ja saata oma liikmed kirikupingist välja kogukonda. Tõde saab elavaks siis, kui see saab lihaks ja puutub otseselt kokku meeste ja naiste, poiste ja tüdrukute eluga. Doktriinid on eluliselt möödapääsmatud, kuid me peame näitama, kuidas need meie elus väljenduvad.

Tema oli kaastundlik ja teenis [teiste] vajadusi

Järgides Jeesuse eeskujul inimestega seltsides ja suheldes, näitame me end nende vajaduste, huvide ja perede suhtes hoolivatena. Nagu ütleb Ellen White, „näitame me välja oma hoolivust“. See iseloomustab suhtumist, seisukohta, mis valitses Jeesuse teenistuses: „Aga kui ta rahvahulki nägi, oli tal hale meel nende pärast.“ (Mt 9:36) Kui me tahame, et meie tegevus oleks täna efektiivne, peame tegutsedes lähtuma samasugusest armastusest ja kaastundest.

Doktriinid on eluliselt möödapääsmatud, kuid me peame näitama, kuidas need meie elus väljenduvad.

Jeesus ei suhelnud inimestega nagu müügimees, kes üritab maha müüa oma vaateid, või nagu mõne poliitilise partei värbaja. Tema tuli elava *Logosena* näitama kaastunnet ja armastust, teenima oma laste vajadusi ja ilmutama tõde Jumalast. Tegutsemise motiivid on ääretult olulised. Apostel Paulus sõnastab selle nõnda: „Kristuse armastus sunnib meid.“ (2Kr 5:14) Olgu see siis teiste inimeste vajaduste teenimine tervishoiu, hariduse, hoolekande või kasvõi lihtsalt mõne üksildase inimese üksinduse

leevendamise kaudu – see on Kristuse armastus, mis meid motiveerib.

Ta võitis usalduse

Järgides Kristuse teenimise eeskujul – käies inimestega läbi, näidates üles hoolivust ja teenides nende vajadusi – võidame me loomulikult teel nende usalduse. Meie sõprus, hoolitsus ja mure nende käekäigu pärast viib usalduseni. Inimesed avanevad just nimelt sellises usalduslikus suhtes ja hakkavad siis huvi tundma meiega suhtlemisest ka vaimulikult tasandil. Tegu pole mitte mingisuguse kunstlikult saavutatud tulemusega. See kasvab loomulikult välja Kristuse meetodi teistest osadest. Samas ei toimi see meetod päris omapäi. Meil tuleb paluda Püha Vaimu juhtimist viimases ja ääretult olulises osas – juhtides inimesi Jeesuse juurde. Me peame ka olema valmis ja jälgima võimalusi, kui ukсед selleks samuks avanevad.

Seitsmenda päeva adventistide kogudust pole kutsutud saama lihtsalt veel üheks sotsiaalhoolekandeasutuseks, kuigi sellised institutsioonid on ääretult vajalikud. Meie teenistus ja kogu tehtav töö peab tuginema vaimulikule mõõtmele ja motivatsioonile: iga jagatav supikauss, iga korraldatav stressiga toimetuleku seminar, iga pakutatav taimetoidurestorani roog. Loomulikult oleks vale isegi vihjata, et inimene, kes tahab meilt midagi saada, peab kõigepealt vastu võtma meie kuulutuse. Meie kogukondlik töö peab olema mitte-siduva hoolivuse väljendus. Samas ei tähenda see, et peaksime lahutama hoolituse inimeste eest kristlikust tunnistamisest.

Ta kutsus inimesi end järgima

Aastaid on seitsmenda päeva adventistid tugevalt rõhutanud viimast sammu, julgustades inimesi Jeesust järgima. Oleme korraldanud miljoneid seminare ja avalikke evangeliseid koosolekuid, avaldanud

trükkis miljardeid lehekülgi „tõest kantud kirjandust“. Kui palju aega kulutame me aga teistele sammudele? Ükskõik millise sammu vahele jätmine

Kristuse meetod õpetab, et tõe peab saama lihaks, puutudes armastuses kokku nende inimeste eluga, kes päästet vajavad.

Kristuse meetodis viib Tema teraviliku teenistuse lühisesse. Lühised tähendavad aga väe kadu.

1900ndate alguses kiitis Ellen White San Francisco tegevust alustanud adventkogudust Kristuse teenimismeetodi järgmise eest. Ta nimetas seda kogudust mesitaruks. Koguduseliikmed külastasid haigeid ja vaevatuid, otsisid orbudele kasu-peresid ja töötutele tööd. Nad külastasid kodusid, korraldasid tervisliku eluviisi õppetubasid ja jagasid kirjandust. Nad rajasid kooli vaestelin-naosas Laguna tänaval, pidasid ülal terviseteenistust ning varjupaika madalapalgalistele inimestele.

Otse raekoja kõrval, Market Street'il, oli avatud arstiabi-punkt ja tervisliku toidu pood. Linnasüda-mes pakkus taimetoidukohvik kuus päeva nädalas tervislikku toitu. San Francisco lahe kaldaäärsel teenisid adventistid meremehi. Kui aga tundus, et neil polnud piisavalt tegevust, korraldati linna raekojas

avalikke koosolekuid.⁶ Täna, enam kui 100 aastat hiljem, paistab nende töö särava näitena kogudusest, mida motiveeris armastus ja mis tegutses nõnda nagu Kristus.

Kristuse meetodi rakendamine praktikas

Kristuse meetod ei ole alati kerge. Ühe nupulevajatusega varjuvad autod eeslinnade graažide automaatuste taha. Korterrisse sulguvad linnainimesed kohtuvad haruharva oma naabritega. Pikad tööpäevad ei jäta kuigivõrd aega töövaliseks suhtluseks. Kristuse meetod pole aga mingi sündmus, mille jaoks peaksime aega leidma – see on elustiil, mida peaksime elama. See tähendab, et me kujundame selle, millega me tegeleme, kindla eesmärgiga ümber.

Oluline on veeta aega inimestega, kes pole adventistid. Kas käid õhtuti jalutamas? Suurepärane. Kutsu endaga kaasa mõni mitte-kristlane, või veel parem, liitu kogukonna terviseklubiga. Me saame liituda terve hulga gruppidega: aiandus, margi-kogumine, raamatuklubi jne. Niisamuti võime me külgekülje kõrval töötada teiste inimestega koos kogukonna teenistuses.

Kas sa sööd iga päev? Vapustavalt tore. Leia võimalusi einestada koos sõprade ja tuttavatega, kes ei ole adventistid. Kultuuriruumis, kus see on vastuvõetav, tehke seda enda kodus. Ent selleks sobib ka pitsares-toran või mõni muu söögikoht. Oluline on siinjuures teada, et just ühise söögilaua taga sõlmitakse parimaid suhteid.

Me ei saa teenida teiste inimeste vajadusi, kui me ei tea, millised need on. See tähendab oma naabrite ja kogukonnaga tuttavaks saamist. See

Küsimused aruteluks

- 1 Miks peaks keegi soovima 68-aastaselt misjonäriks saada?
- 2 Kuidas saaksid ujedad inimesed võita võõraste usaldust?
- 3 Millist väljatoodud viiest sammust pead sina kõige olulisemaks?

tähendab nendega koos ajaveetmist, nende kuulamist, jälgimist ja nähtust järelduste tegemist.

Ellen White annab meile nõu järgida Kristuse meetodit, mis on ainsana „tõeliselt edukas“. Õigupoolest: „Kui me kulutaksime vähem aega jutlustamisele ja rohkem isiklikule teenimisele, näeksime paremaid tulemusi. ... Saadetuna veenmis-jõust, palve- ja Jumala armastuse väest ei saa see töö jääda viljatuks ega jäägi.“⁷ Stephen ja Hetty Haskell teadsid seda ja rakendasid selle töösse. San Francisco „mesitaru“ teadis seda ja rakendas selle töösse.

Kas meie tunneme selle ära ja rakendame töösse?

Gary Krause töötab adventkoguduse peakonverentsi adventmisjoni kaassekretäri ja juhina.
Tõlkis Jana Rosin

1 Stephen Haskell, in *Advent Review and Sabbath Herald*, 9. juuli 1901, lk 14.

2 Stephen Haskell, „The Bible Training School in New York City“, *Advent Review and Sabbath Herald*, 12. nov 1901, lk 11.

3 Ellen G. White, „Evangeeliumitööõlised“ (Washington, D.C.: Review and Herald Pub. Assn., 1915), lk 480.

4 Ellen G. White, „Tunnistused kogudusele“ (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1948), vol. 8, lk 76.

5 Ellen G. White, „Terviseteenistus“ (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1905), lk 143.

6 Ellen G. White, „Notes of Travel—No. 3: The Judgments of God on Our Cities“, *Advent Review and Sabbath Herald*, 5. juuli 1906, lk 8.

7 E. G. White, „Terviseteenistus“, lk 143, 144.

Peame teadma oma usu
tõekspidamisi enne, kui
suudame neid väljendada ja
kaitsta. Siiski pole usu jagamine
pelgalt intellektuaalne pingutus.

ALAIN CORALIE

VEENDUMUSEGA TEHTUD MISJONITÖÖ

Klassikaks saanud isiklikust evangelismist kõnelevas raamatus „How to Give Your Faith“ (eesti keeles „Kuidas jagada oma usku“-tõlk) defineerib Paul Little tunnistamist nii: „Sügavalt juurdunud veendumus, et suurim heategu, mida ma teiste heaks teha saan, on juhatada neid Jeesuse Kristuse juurde.“¹ Varakristlased oleksid sellise selektuse peale kindlasti südamest aamen öeldnud. Kuhu tahes nad läksid, levitasid kristlased oma usku sellise hoo ja julgusega, et see kas lummas või siis pahandas neid, kellega nad kohtusid. Mitte keegi ei jäänud üksikõikseks. Pole imestada, et lühikese ajaga levis nende usk kulutulena, võites tuhandeid inimesi ühe päevaga.

Mis muutis varakristlased misjonitöös nii edukaks? Mida saame neilt õppida? Üks võtmesõna, mis nende mõjujõudu selgitab, on sügav veendumus evangeeliumi tõepärasuses ja ajakohasuses. Miks? Sest see oli täielikult muutnud nende elu!

Keegi ei illustreeri seda mõtet paremini kui apostel Paulus, kelle hämmastav pöördumiskogemus ja järgnev teenimistöö tõendavad Kristuse kõike muutvat väge. Tema pöördumisloo järel teatab Piibel: „Ning [Paulus] hakkas üsna varsti kuulutama sünagogides Jeesusest, et see on Jumala Poeg. Aga kõik kuulajad jahmusid ning ütlesid: „Eks tema ole seesama, kes Jeruusalemmas hävitas selle nime appihüüdjaid ja kes on siia tulnud selleks, et neid viia aheldatult ülempreestrite juurde?“ Saulus läks aga järjest vägevamaks ja ajas segadusse Damaskuses elavad juudid ning selgitas, et Jeesus ongi Messias.“ (Ap 9:20–22)

Taevast pärinev veendumus

Pauluse pöördumisloos hakkab silma, kuidas Damaskuse tee kogemus veenis Paulust mõistma, et Kristus on Jumala Poeg, töötatud Messias. Just see arusaam kujundas tema kui kristlase uue identiteedi ja hoidis ülal tema tööd misjonärina.

Pauluse oma sõnade kohaselt oli „Kristus Jeesus ta kätte saanud“ (Fl 3:12) olema valitud riist kandma Issanda nime rahvaste ette (Ap 9:15, 26:15–19; Gl 1:15,16).

Varem uskus Paulus kindlalt, et kristlased on petised, jumalateotajatest äärmuslased, kes väärivad vaid kõige karmimaid karistusi. Seetõttu töötas ta kõrvaldada nende mõju, laastades neid (Ap 8:3). Hoolimata Pauluse väärast innukusest ja tagakiuslikust meelsusest ilmus Kristus temale (1Kr 15:8) ja pööras tema senise elu pea peale. Selle tulemusena hakkas Paulus kohe kartmatult kuulutama Jeesusest, kes oli oma elu, surma ja ülestõusmisega loonud ühenduse maa ja taeva vahele.

Kristusel põhinev veendumus

Pauluse kogemus õpetab meile, et tõeline usk ja tunnistamine on võimalik vaid siis, kui oleme väga lähedalt kohtunud ülestõusnud Jeesusega. Sellepärast on eluliselt oluline, et meil kõigil oleks oma

Damaskuse tee kogemus. See ei pruugi olla nii dramaatiline kui Paulusel, kuid päästev kokkupuude Kristusega on hädavajalik eeltingimus ja kõige tähtsam nõue selleks, et teistega evangeeliumi jagada. Me ei saa jagada seda, mida me ise ei tea. Saame vaid tunnistada sellest, mida oleme isiklikult kogenud. Ilma sellise kogemusega on meie kristlik usk jõuetu ja tunnistus vähese mõjuga.

Meid ei kutsuta kuulutama neile, kes pole usku vastu võtnud, pelgalt tervet hulka õpetuspunkte, vaid Kristust. Ellen White kirjutas väga üheselt mõistetavalt: „Kõigi end kristlaseks pidajate hulgas peaksid adventistid olema esirinnas tõstma Kristust maailmas esile. ... Jeesus Kristus, kõigi pilkude keskpunkt, ei tohi jääda kõrvale.“²

See on täpselt see, mida Paulus tegi. Koheselt oma pöördumise järel „hakkas [ta] kuulutama sünagoogides Jeesusest, et see on Jumala Poeg. ... [Ta] ajas segadusse Damaskuses elavad juudid ning selgitas, et Jeesus ongi Messias.“ (Ap 9:20–22) Hiljem leiame Pauluse oma teenimistöö tõttu Ateenast, kõnelemas „Jeesusest ja ülestõusmisest“ (Ap 17:18).

Huvitaval kombel leiame Apostlite tegude raamatu 9. ja 17. peatükis mustri, kuidas Paulus kuulutas evangeeliumi. Need salmid õpetavad meile vähemalt kolme põhimõtet selle kohta, kuidas viia oma missiooni ellu veendumusega:

1. Paulus kasutas iga võimalust rääkida Kristusest. Pauluse jaoks polnud evangelism juhuslik kiriku programm, vaid kirg! Ta otsis iga soodsat hetke, et jagada oma usku. Ka adventistide jaoks pole Kristusest kuulutamine vaid valikuvõimalus, see on kohustus! Kui oleme juba kord kohtunud ülestõusnud Kristusega, ei suuda me enam vaikida. Siit alates on meie igapäevaseks kristlikuks kohustuseks olla seotud mingit sorti evangelismiga, olgu selleks siis tunnistamine oma naabritele ja kolleegidele, kirjanuse jagamine, vajaduses olijate aitamine või piiblitundide pidamine. On nii palju erinevaid viise, kuidas kuulutada Kristusest. Miks

mitte valida välja see, mis sobib kõige enam meie temperamendi ja annetega?

2. Kui Paulus oli leidnud kuulajaskonna, kujundas ta oma sõnumi vastavalt kuulajatele. Paulus lähenes inimestele – olgu siis kadetatele juutidele sünagoogis, möödakäijatele turuplatsil või paganlikele mõttetarkadele Areopaažil – neile omasest vaatepunktist. Mida tähendab see meie jaoks? Me ei ulatu sõnumiga Kristusest maailmani, kui me pole tegevad oma kogukonnas. See tähendab teistega seltsida, kohtuda nendega seal, kus nad on, ja teha oma parim nende mõistmiseks, et nende heaks mõjusalt töötada. Ellen White sõnastab selle nii: „Sinu edu ei sõltu niivõrd su enda teadmistest ja saavutustest kui võimest leida tee südameni.“³ Selline oli Pauluse strateegia. Kuhu tahes ta läks, pingutas ta igal juhul, et mõitsa inimesi, nende religiooni ja kultuuri sel määral, et ta sai isegi tsiteerida nende luuletajaid (Ap 17:28). Pauluse põhimõte võib olla ka meie oma, kui võtame missiooni tõsiselt.

3. Paulus väitles inimestega, püüdes tõestada evangeeliumi tõepärasust ja olulisust. Meie jaoks on siin veel üks tähelepanuväärne tahk. Esiteks, me ei pea oma mõtlemist varjul hoidma, kui jagame oma usku. Hoopis vastupidi! Kristlik usk on mõistuspärane. See on avatud kõige põhjalikumale uurimisele. Teiseks, on elutähtis mõista oma uskumusi, et neid tõhusalt edastada. Vihjeks: meil tuleb kindlasti läbi mõelda, mida usume.

Peame teadma oma usu tõekspidamisi enne, kui suudame neid väljendada ja kaitsta. Siiski pole usu jagamine pelgalt intellektuaalne pingutus. Tunnistamist ei saa taandada vaid vaidluste võitmiseks. Vastupidi – meie ülim eesmärk peab olema võita inimesi Kristusele.

Seega, Piibli manitsus meile: „Pühitsege Issandat Kristust oma südames, olles alati valmis kostma igaühele, kes teilt pärib aru lootuse kohta, mis teis on. Kuid tehke seda tasadusega ja

Küsimused aruteluks

- 1** Kui peaksid tooma esile kõige märgilisema muutuse, mida Kristus on sinu elus teinud, siis mis see oleks? Kuidas saaksid seda teistega jagada?
- 2** Kus saaksid sa oma kogukonnas arutleda teistega religiooni või filosoofia teemadel?
- 3** Kas sa nõustud järgmise väitega: „Usu jagamine pole pelgalt intellektuaalne pingutus“? Miks jah või miks mitte?

aupaklikult“ (1 Pt 3:15,16). Nagu keegi on öelnud: „Inimesed ei hooli sellest, kui palju sa tead, nii kaua, kui nad ei tea, et sina neist hoolid.“ Misjonitöö sisaldab nii julget kuulutust kui hella kaasaalamist.

Võta seisukoht

Kõigutamatu usu tõttu Kristusesse oli Paulus valmis kogema pilget, peksmist, vangistust, laevahukku ja lõpuks märtrisurma. 15 sajandit hiljem kohtas Saksa reformaator Martin Luther sama Kristust. Ta oli Kristuse jumalikkuses nii veendunud, et seistes silmitsi oma tagakiusajatega Wormsi riigipäeval lausis ta neile otsustavalt: „Siin ma seisan. Teisiti ma ei saa. Jumal aidaku mind selles.“ Nagu Pauluski, ei tahtnud Luther vaid elada läbi oma usku. Ta oli valmis ka surema selle eest kui vaja. Eluülesanne koos veendumusega eeldab seda sorti pühendumust!

*Alain Coralie on Ida- ja Kesk-Aafrika divisjoni sekretär.
Tõlkis Pille-Riin Kaaver*

¹ Paul Little, How to Give Away Your Faith (Downers Grove, Ill.: InterVarsity Press, 2008), lk 41.
² Ellen G. White, Gospel Workers (Washington, D.C.: Review and Herald Pub. Assn., 1915), lk 156.
³ Samas, lk 193.

Pennyle avaldas muljet piibellik tõde, mida igal teenistusel jagati.

BEN JA MARY MAXSON

MUUTEV MISJON

Missugune erakordne näide misjonist on meile antud Ap 2:42–47: järgida jüngrite õpetusi, jagada toitu, vara ja ühtsust, ülistades Jumalat igapäevaselt ning saada iga päev uusi järgijaid.

See on huvitav pilt. Nelipüha oli tulnud ja läinud, aga Vaim elas edasi. See ei lõppenud 3000 uue pöördunuga. Jumal tegi midagi uut. Sündinud oli kristlik kogudus. Esimest korda ajaloos võis maailm näha, mis juhtub, kui Jumal võtab erineva tausta ja kultuuriga inimesed ning loob oma koguduse – Kristuse ihu.

Seda, mille Jumal Jeerusalemmas lõi, suutis teha ainult Tema. Jumala kogudus ei ole vaid indiviidide kogum, kes aeg-ajalt kokku saab. See on rohkem kui grupp või klubi. Selle asemel on see miski, mis ületab inimorganisatsiooni dünaamika. See on elav organism, mille armastavaks juhiks on Jeesus Kristus.

See kogukond on tulemus elavast ühendusest Jeesuse Kristusega. See ühendus loob kogukonna, mis leiab oma identiteedi Temas. Vastpöörduvad saavad osaks sellest

kogukonnast ning leiavad elule uue tähenduse. See on koht, kus usklikud leiavad ühtekuuluvustunde ja koha, kus kasvada.

Kaasaegne tunnistus

Teenimisele keskendunud misjon tõmbab inimesi. Penny Stratton 'i* kogemus seitsmenda päeva adventistide kogudusega Paradise'i linnas Californias illustreerib hästi, mis juhtub, kui kogudus on kaasatud misjonitöösse.

Penny esimene kokkupuude Paradise'i adventkogudusega oli seotud sellega, et ta kasutas vett, mis tuli kiriku maa-alal olevast kaevust. Pärast nelja aastat selle vee joomist muutus ta koguduse suhtes

Jumala kogudus on kogukond, mis annab usklile ühtekuuluvustunde ja koha, kus kasvada.

uudishimulikuks ning uuris internetist lisainformatsiooni. Ta rääkis kirikust ka oma töökaaslastega. Ta hakkas käima koguduse teenistustel ning viis oma poja Eelija laste hingamispäevakooli tundi. Ta pakkus oma abi ja võttis kaasa suupisteid.

Isiklikud tunnistused tugevdavad veendumust. Dottie Chinnock, laste hingamispäevakooli juht, kohtles Pennyt sõbralikkusega. Ta kutsus Pennyt lõunale koos teiste koguduseliikmetega. Nad näitasid üles armastust Eelija, Penny poja vastu ning jagasid siiralt oma armastust tegude kaudu. Penny küsis igaühelt seal seltskonnas, miks nad on adventistid, mispeale nad jagasid oma isiklike kogemusi ning tunnistusi, kuidas Jeesus oli neid muutnud. Ta nägi nende lugudes avaldumas vaimu vilja.

Üks naine, kohaliku adventkoguduse liige, kes töötas toidupoes ja varem regulaarselt kirikus ei käinud, rääkis rõõmust, mida ta koges, kui alustas uuesti kirikus käimist. Penny oli jälginud seda naist ja tema raskusi rohkem kui kümme aastat. Ta märkas temas muutust, kui ta

hakkas uuesti kirikus käima. Ta nägi naise positiivset suhtumist ning seda, kuidas Jumal oli tema elu muutnud. Siis hakkas naine rääkima hingamispäevakoolist ja sellest, kui sisukad need tunnid on, ka väikelaste omad. See innustas Pennyt, kui ta mõtles osalemise peale.

Piibliõpe muudab. Penny oli üllatunud Piibli tõdedest, mida igal teenistusel jagati. Dottie kutsus Pennyt hommikul kell 7.00 toimuvasse piibliõppegruppi ning sõprusuhted teiste naistega hakkasid arenema. Ta nägi inimesi, kes elasid Sõna järgi ja Sõna sees. Kui Penny sõprus Dottie'ga jätkus, pakkus Dottie Pennyle välja ühineda grupiga, kes töötab koguduse misjoniprojektis „Toit koos sõpradega“. Penny hakkas teenima kogukonnas ja kirikus.

Penny hakkas vastama Jumalale, kes puudutas ta südant. Nüüd on ta kaasatud suuremasse teenimistõesse. Penny käib oma eluteed koos Jumalaga ja õpib pastoriga Piiblit. Ta kommenteeris oma suhet niiviisi: „Jumal on tõestanud mulle oma ligiolu ning on kasvatanud mind uss ja jätkab minu kasvatamist. Ta on muutnud mu mõtlemist rohkem armu perspektiivis ja teinud veel väga palju muud.“ Ta märkis, et kogudusel on suur roll inimeste ühendamisest ning koguduses olevad inimesed aitavad teistel näha Jumalat. Niisugune näeb välja Kristuse ihu.

Penny näeb jätkuvalt, kuidas Jumal töötab tema elus igapäevaselt. Püha Vaim jätkab tööd tema südames. Ta ei oleks osanud arvata, et tilk vett võib anda talle võimalusi jagada oma lugu nendega, kes on tema ümber, kui ta kõnnib oma teed koos Jumalaga, või et inimesed võiksid saada mõjutatud ja innustatud tema tunnistusest. See on Kristuse ihu: kohelda inimesi enda ümber armastusega ja tunnistada Jumalast oma tegudega.

Kokkuvõte

Retsept muutvaks misjoniks.
Kuidas saab kohalik kogudusepere muutuda turvaliseks, toitvaks

kogukonnaks, kus uued usklikud saavad kasvada ja avastada oma osa misjonitöös? See kõik algab siis, kui keskendume Jeesusele.

“Kristlastel on võimalus elada suuremat elu, kui palju neist elavad. See on uus elu Kristuses. Ainult need, kes pidevalt vaatavad Teda – ühte, kes on tulvil armu ja tõde – võivad seda elu elada. Hoides Temast kinni muudetakse neid Tema sarnaseks aust ausse.” (E. G. White, Signs of the Times, 11. märts 1903)

Ainult Jumal suudab luua seda, mida Ta oma kirikus näha soovib. Tal on visioon kiriku jaoks: kirik, mis kasvab ja töötab koos. Kogudus, mis „ehitab end üles armastuses.“ (Ef 4:16)

Niisiis, kuidas me suudame selle teoks teha? Kuidas saame olla Jumala kogudus, kus uued liikmed kasvavad ja saavad aktiivseteks osalisteks oma elus, misjonitöös ja koguduse missioonis? Me soovitame viit juhtnööri, mis põhinevad Piiblit.

1. Aita uutel liikmetel tugevdada oma suhet Kristusega. Aita neil liikuda tõe mõistmisest nende suhte kasvuni Kristusega. Nad vajavad kedagi, kes aitab neil õppida, kuidas palvetada ja Piiblit lugeda sellisel viisil, mis aitab neil kasvada koos Jeesusega (1Ts 2:7).

2. Muuda oma kogudusepere hoolivaks kogukonnaks, kus uutel liikmetel on turvaline kasvada, turvaline võidelda, isegi turvaline ebaõnnesetuda. Neid, kellel on valud või raskused, saavad teised Kristuse ihu liikmed aidata, kui me läheme eluteel koos edasi ja aitame üksteist üles tõsta (1Ts 5:11).

3. Aita uutel usklikel (ja pikaaegsetel usklikel) luua seoseid doktriinaalse tõe ja Jeesuse vahel. Doktriin on kõige tähtsam, kui see aitab meile Jeesust tunda ja Temaga koos kasvada (Jh 14:6).

4. Innusta uusi liikmeid jagama oma lugu sellest, mida Jeesus nende elus teinud on. Meie missioon on aidata inimestel kohtuda Jeesusega ja kõndida Temaga. Me teeme seda kõige paremini, kui räägime lugu, mida Jeesus on teinud meie jaoks (Lk 8:39).

Küsimused aruteluks

1 Kuidas saab kohalik kogudusepere muutuda turvaliseks, toitvaks kogukonnaks, kus uued usklikud saavad kasvada ja avastada oma osa misjonitöös?

2 Kuidas õpetada inimesi palvetama? Pane kirja sammud.

3 Missugune inimene aitas sul tulla Kristuse ja Tema kiriku juurde? Kirjelda teda ühe või kahe lausega.

5. Kutsu uusi ja olemasolevaid liikmeid osalema misjonitöös. Õpi tundma nende huvialasid, kirge, murekohti. Aita neil õppida võimalikke vaimulikke ande misjonitöö jaoks. Ole partneriks teistele liikmetele, kes on juba misjonitöösse kaasatud. Aita neil arendada ja kasutada talente misjonitöös. Siis astu tagasi ja vaata, mida Jumal teeb (Ef 4:11).

Jumalal on oma koguduse jaoks unistus. Sina ja mina oleme osa sellest unistusest. Jumal tahab meid kasutada, et aidata teistel saada elavaks osaks Tema unistusest. Las Jumala kogudus olla see kogudus.

* Inimeste nimesid on kasutatud nende loal

*Ben ja Mary Maxson teenivad Paradise adventkkoguduses Californias.
Tõlkis Pille Voogla*

Töötades selle aulise päeva tuleku kiirendamiseks

ELLEN G. WHITE

VÕIDUKAS KOGUDUS

Sajandeid on möödunud ajast, mil apostlid lõpetasid oma vaevanägemise ja läksid puhkama, kuid nende ränga töö ja Kristuse pärast toodud ohvrite ajalugu kuulub ikka veel koguduse kõige hinnalisemate aarete hulka. See Püha Vaimu juhtimisel kirjutatud ajalugu talletati selleks, et kõigi ajastute Kristuse järgijad võiksid selle kaudu saada motivatsiooni töötada Päästja heaks veel suurema innu ja tõsidusega.

Esimese põlvkonna tunnistajad

Jüngrid täitsid Kristuse poolt neile antud ülesande. Kui need risti saadikud läksid välja evangeeliumi kuulutama, kaasnes sellega selline Jumala au ilmutus, millist surelikud inimesed polnud veel kunagi näinud. Koostöös jumaliku Vaimuga tegid apostlid tööd, mis raputas maailma. Ühe põlvkonna jooksul viidi evangeelium iga rahvani.

Kristuse poolt valitud apostlite teenistus tõi kaasa aulised tulemused. Oma teenistuse alguses olid mõned neist harimatud mehed, kuid nende pühendumine nende Issanda üritusele oli täielik ja tingimusteta ning Tema juhtimise all said nad ettevalmistuse neile usaldatud suure ülesande täitmiseks. /.../ Nende elu oli varjul ühes Kristusega Jumalas, nende mina oli silmist kaotatud, see oli täielikult uputatud Jumala lõpmatu armastuse sügavustesse.

Jüngrid olid mehed, kes teadsid, kuidas siiralt rääkida ja palvetada, mehed, kes oskasid taga nõuda Iisraeli Kõikvõimsa väge ja võimsust ning seda vastu võtta. Kui

**Maailm ei vaja
midagi nii väga, kui
Päästja armastuse
avaldumist
inimkonna kaudu.**

lähedal seisis nad Jumalale ja kui tihedalt sidusid nad oma isikliku au Tema trooniga! Jehoova oli nende Jumal. Tema au oli nende au. Tema tõde oli nende tõde. Iga rünnak evangeeliumi vastu oli nagu haava lõikamine sügavale nende hinge ning kogu oma olemuse jõu ja väge võitlesid nad Kristuse ürituse eest. Nad suutsid kuulutada Elu Sõna, sest nad olid vastu võtnud taevase võidmise.

Neil olid suured ootused ja see tõttu võtsid nad ette suuri asju. Kristus oli neile ennast ilmutanud ja nad otsisid Temalt juhatust. Mida rohkem oli nende elu kooskõlas Jumala tahtega, seda enam mõistsid nad tõde ja seda suurem oli nende sitkus vastupanu talumisel. Iga jutluse ja sõnavõtu teemaks oli Jeesus Kristus – Jumala tarkus ja vägi. Nende kaudu tõsteti kõrgeks Tema nimi – ainus nimi taeva all, kelles inimesed võidakse päästa. Kui nad kuulutasid ülestõusnud Päästja Kristuse täiust, puudutasid nende sõnad südameid

ning mehed ja naised võideti evangeeliumile...

Apostlid ei täitnud oma missiooni mitte oma jõust, vaid elava Jumala väes. Nende töö polnud kerge. Kristliku koguduse algusaegadel saatsid tööd raskused ja kibe lein. Oma töös puutusid jüngrid pidevalt kokku puuduse, laimu ja tagakiusamisega, kuid nad ei pidanud oma elusid kalliks ja rõõmus-tasid selle üle, et neid oli kutsutud kannatama Kristuse pärast.

Kindel alus

Apostlid ehtasid koguduse Kristuse enda poolt rajatud alusele. Piiblis on sageli kasutatud koguduse ehitamise illustreerimiseks templi ehitamise kujundit. /.../ Selle templi ehitamisest kirjutades ütleb Peetrus: „Tulles tema, kui elava kivi juurde, mis on küll inimeste poolt põlatud, kuid Jumala poolt valitud ja väga kallis, olete teiegi elavate kividenä üles ehitatud vaimulikuks kojaks, pühaks preesterkonnaks ohverdama vaimulikke ohvreid, mis on Jumalale meelepärased Jeesuse Kristuse kaudu.” (1Pt 2:4, 5)*

Juutliku ja paganliku maailma kivimurrus töötades töid jüngrid sealt välja kive, et asetada need aluse peale. Oma kirjas Efesose usklikele

Kristus on andnud kogudusele püha ülesande. Iga liige peaks olema kanaliks, mille kaudu Jumal saab maailmale edastada oma armu aardeid, Kristuse äraarvamatut rikkust.

ütles Paulus: "Seepärast pole te nüüd enam võõrad ega majalised, vaid pühade kaaskodanikud ja Jumala kodakondsed ning olete rajatud apostlite ja prohvetite alusele, kus Jeesus Kristus ise on nurga-kivi, kelles kogu hoone sobivasti kokku ühendatuna kasvab pühaks templiks Issandas, kelles ka teid koos üles ehitatakse Jumala eluase-meks Vaimus." (Ef 2:19–22)

Apostlid ehtasid kindlale alusele – Igavesele Kaljule. Nad töid maailmast kaevandatud kivid selle aluse juurde. Ehitajad ei töötanud mitte takistusteta. Kristuse vaenlaste vastuseis muutis nende töö äärmiselt raskeks.

Raevukas tagakiusamine

Üks teise järele langes vaenlase käe läbi suur osa ehitajatest. Stefanus visati kividega surnuks, Jakoo-bus surmati mõõgaga, Paulusel raiuti pea maha, Peetrus löödi risti, Johannes saadeti pagendusse. Aga kogudus kasvas ikkagi. Langenute kohale astusid uued töötajad ning ehitisele lisati kivi kivi järele. Niiviisi ehitati pikkamisi Jumala koguduse templit.

Kristliku koguduse rajamist saatis pidev raevukas tagakiusamine, kuid kunagi polnud puudust mees-test, kes pidasid Jumala templi ehi-tamise tööd kallimaks kui nende endi elu.

Õiguse vaenlane tegi kõikvõimalikke püüdeid Issanda ehitajatele usaldatud töö peatamiseks. Kuid Jumal "ei ole jättnud ennast tunnis-tajata" (Ap. 14:17). /.../ Töötajad tapeti, aga töö läks edasi. Valdesla-sed, John Wycliffe, Huss ja Hierony-mos, Martin Luther ja Zwingli, Cranmer, Latimer ja Knox, hugeno-tid, John ja Charles Wesley ja suur hulk teisi tassisid kokku ehitusma-terjali, mis peab vastu terve igaviku. Hilisematel aastatel aitasid hoonet püstitada nii need, kes üllameelselt aitasid kaasa Jumala Sõna levikule, kui ka need, kes paganlikes maades teenides valmistasid tee viimase võimsa kuulutuse kuulutamiseks.

Küsimused aruteluks

- 1 Kas sa võitled nagu jüngrid „kogu oma olemuse väe-ga“ Kristuse ürituse nimel? Kui mitte, siis miks mitte?
- 2 Kristuse apostlitel „olid suured ootused ja seetõttu võtsid nad suuri asju ette“. Nimeta kaks või kolm asja, mida sina võid teha, et avar-dada oma visiooni Jumala töö suhtes?
- 3 Kas sa püüad vahest taevast ette kujutada? Mida sa näed?

Paulus ja teised apostlid ning kõik õiged, kes on sellest ajast peale elanud, on etendanud templi ehi-tamisel oma osa. /.../ Neile, kes niiviisi Jumalale ehitavad, edastab Paulus julgustuse ja hoiatuse sõnumi: „Kui kellegi töö, mis ta sellele alusele on ehitanud, jääb püsima, siis ta saab tasu. Kui kellegi töö põleb ära, siis ta saab kahju, kuid ta ise pääste-takse, aga ometi otsekui läbi tule.” (1Kr 3:14, 15) Kristlane, kes juhib ustavalt Elusõna esitades mehi ja naisi pühaduse ja rahu teele, toob alusele materjali, mis jääb püsima ja teda austatakse Jumalariigis kui tarka ehitajat.

Nii nagu Kristus saatis oma jün-gerid välja, nii samuti saadab Ta välja ka oma koguduse liikmeid. Neile pakutakse sama väge, mis oli apost-litel. Kui Jumal saaks nende tugevu-seks, siis töötaks Tema nendega koos ja nad ei teeks tühja tööd. Mõistku nad, et tööle, millele nad on pühendunud, on Jumal pannud oma pitseri.

Kristus on kogudusele andnud püha ülesande. Iga liige peaks olema kanaliks, mille kaudu saab Jumal maailmale edastada oma armu aardeid, Kristuse

väljauurimatuid rikkusi. Päästja igatseb üle kõige vahendajaid, kes esitaksid maailmale Tema Vaimu ja Tema iseloomu. Maailm ei vaja midagi nii väga kui Päästja armastuse avaldumist inimeste kaudu. Kogu taevas ootab mehi ja naisi, kelle kaudu Jumal saaks ilmutada kristluse väge.

Jumala vahendaja

Kogudus on Jumala esindaja ja vahendaja töö kuulutamise töös. Kogudus on Jumala poolt volitatud tegema erilist tööd ja kui kogudus on Talle ustav, kuulekas kõigile Tema käskudele, siis elab selles jumaliku armu täius ja ilu. Kui kogudus võtab oma truudust tõsiselt, kui kogudus austab Iisraeli Jumalat, siis ei suuda ükski vägi sellele vastu seista.

Jüngerite innukas pühendumine Jumalale ja Tema üritusele tegi nad võimelisteks olema erilise väega evangeeliumi tunnustajad. Kas samasugune ind ei peaks süütama ka meie südameid, et meiegi otsustaksime rääkida Kristuse ja Tema kui Ristilöödu lunastava armastuse lugu? Iga kristlase eesõiguseks on Päästja tulekut mitte üksnes oodata, vaid seda ka kiirendada.

Kui kogudus loobub täiesti kõigest, mis seob seda maailmaga ning riietub Kristuse õiguse rüüsesse, siis avaneb selle ees särava ja aulise päeva koit. Jumala poolt kogudusele antud töö püsib igavesti kindlana. /.../ Tõde /.../ võidutseb. Kuigi näiliselt pole see mingitel perioodidel nii paistnud, pole töö edenemist kunagi peatatud. Kui Jumala sõnumile osutatakse vastupanu, annab Tema selle levitamiseks lisa jõu, mis kindlustab sõnumile suurema mõju. Jumaliku energiaga varustatult rajab see endale tee ka läbi kõige tugevamate tõkete ja võidutseb iga takistuse üle.

Mis andis Jumala Pojale Tema ränka tööd täis ja ohverdava elu kestel jõudu? Ta nägi oma hinge-vaeva läbi saavutatut ja Tema hing oli rahul. Igavikku vaadates nägi Ta nende õnne, kes olid Tema alanduse kaudu saanud andestuse ja igavese elu. Tema kõrv püüdis kinni lunastatute rõõmuhüüded. Ta kuulis lunastatuid laulmas Moosese ja Talle laulu.

Meil võib olla mingi ettekujutus tulevikust ja taeva õndsusest. Piiblis ilmutatakse Jumala enda käega kujutatud stseene ja nägemusi tulevases aust ja need ilmutused on Tema kogudusele kallid. Usu läbi võime me seista igavese linna lävepakul ning kuulda armulist tervitust neile, kes on selles elus teinud Kristusega koostööd ning on pidanud Tema pärast kannatamist

auasjaks. Kui öeldakse sõnad: "Tulge siia, minu Isa õnnistatud", siis heidavad nad oma kroonid Lunastaja jalgade ette hüüdes: "Tall, kes oli tapetud, on väärt võtma väge ja rikkust ja tarkust ja rammu ja au ja austust ja õnnistust. /.../ Sellele, kes istub aujärjel ja Tallele olgu au ja austus ja vägi igavesti." (Mt 25:34; Ilm 5:12, 13)

Seal tervitavad lunastatud neid, kes juhtisid neid Päästja juurde ning kõik ühinevad ülistades Teda, kes suri selleks, et inimestel võiks olla Jumala eluga sarnane elu. Konflikt on lõppenud. Katsumused ja heitlused on läbi. Võidulaulud täidavad taeva kui vabaks ostetud võtavad üles rõõmsa laulu: Väärt, väärt on Tall, kes oli tapetud ja on taas elav, Tema, kes on vägev Võitja.

Tõlkis Eha Lobjakas

*Kõik selles artiklis kasutatud Pühakirja tekstid on otsetõlge ingliskeelsest King James Version (KJV) Piiblist. See kirjutis sisaldab lõike raamatust "Apostlite teod" (*The Acts of the Apostles*; Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1911), orig. lehekülgedelt 593–602. Seitsmenda päeva adventistid usuvad, et oma enam kui 70-aastase avaliku teenistuse kestel ilmnis Ellen G. White (1827–1915) töös piibellik prohvetikuulutamise and.